

omhandles nemlig de forskjellige Bindemidler, der have været anvendte til Tækning, og nævnes tilsidst haanddreiede Galmviske. Jeg skal her gjøre opmærksom paa, at de „haanddreiede Galmviske“, hvortil det ærede Flerthl siger, jo vistnok ikke er Andet end, hvad vi paa vor Egn kalde snoede Simer, eller ere omtrent af ganske samme Bestaaffenhed som de maskinspundne Galmvisker. Det hedder, efter at disse haanddreiede Galmviske ere nævnebr: „Disse sidste medføre ganske vist kun en forsvindende Udgift, da Bestommende i Reglen selv har Galm og selv udfører Arbeidet; men deres Benyttelse er lidet ønskelig, da i Ildbrandsstilfælde Galmviskene strax gaa løse og flyve brændende omkring til Fare for Nabobygningerne“. Nu vil jeg tillade mig at spørge Landboere, som kjende til disse Ting, om det ikke er aldeles tydeligt, at disse Galmvisker glide ned tilligemed Taget. Den større Del af Simerne sidder inde midt i Taget, og kun den mindre Part, blot det lille Stykke, der spjæber sig indvendig om Lægten og fastholder Taget til Lægten, kan brænde igjennem i Begyndelsen. Det er vel det mest Nærmelige, at Ilden hurtigt forplanter sig paa den indvendige Side af Taget og altsaa ogsaa der gjennembrænder Galmvisken; men deune Stump Sime, der høist kan være af 4—6 Tommers Længde, efter Lægten Lykkelse, er ikke opbrændt, før Taget falder, og den falder ned inde i Bygningen enten paa Loft eller Gulv, den flyver ingen Steder, og det øvrige Stykke af Simeren, som sidder inde i Taget, rejser ganske rolig ned af Huset's Side med Taget og flyver ingen Steder. Det er altsaa for mig et saa haandgribeligt Vidnesbyrd om, at Udvalgets Flerthl eller i alt Fald den ærede Ordfører ikke rigtig nøie har tænkt over den Sag. Men hvis der overhovedet skulde være Tale om, at disse smaa Galmvisker kunde forarsage Skade for Nabobygningerne, forekommer det mig, at hele Taglængden, naar den bliver liggende paa det brændende Hus, ganske anderledes er istand til at flyve omkring og anrette Skade; derom er der ikke to Meninger. Jeg er fuldkommen overbevist om Rigtigheden af min Paastand, og dette vil være indlysende for Enhver, der enten kjender lidt til Forholdene paa Landet eller vil gjøre sig den Uleilighed at tænke lidt nærmere derover. Jeg vil altsaa indstændig tilraade, at man her i Thinget vedtager det af to ærede Medlemmer udenfor Udvalget stillede Vædringsforslag til § 1. Det forekommer mig, som jeg allerede har sagt, at det fuldstændig vil fyldestgjøre den Hensigt, som Lovforslaget egentlig tilsigter. Jeg skal tillige gjøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, der igaar fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem (Hyggelø), som har stillet Forslag om, at „Klittag“ sættes ind i Loven blandt brandfarlige Tækningsmaterialier. Jeg kan give ham Ret i, at det kan være hensigtsmæssigt nok, at Klittag tages med ind

i Loven; men det behøver dog ikke efter min Formening at føres ind her i Vædringsforslaget, idet der staar Rør, Straa eller lignende brændbare Materialier, hvortil ogsaa Lyng og Klittag maa henregnes. Desuden skal jeg gjøre opmærksom paa, at man har flere andre Tæknemidler; vi have ialtsald i den Del af Landet, hvor jeg er kjendt, ikke saa faa Bygninger, eller Dele af Bygninger, der ere tækkede med Siv eller Flæg, idet der i mange af de større Naer, Søer og Damme osv., voger ikke saa lidt af det af den lange grove Sivart og maasse andre beslagte Arter, som ikke finde en saa ganske ubetydelig Anvendelse som Tæknemidler, og som selvfølgelig ikke ere mindre brandfarlige end Rør, Straa osv., da de ere af blødere Bestaaffenhed og derfor ogsaa let giver Ilden Anledning til at fænge i det. Jeg finder imidlertid, som sagt, at en Tilsporing af nogetsomhelst Videre er unødvendig, saaledes som Vædringsforslaget her er affattet. Jeg skal med det Samme tilføie, at naar den nævnte ærede kongevalgte Landssthingsmand omtalte, at Lyng, der hidtil ikke har været brugt saa lidt som Tæknemiddel, nu maasse neppe anvendes saa almindeligt som før, saa er Grunden dertil vel foruden de af ham nævnte Grunde særlig den, at den Naer for Naer forsvinder mere og mere ved Opdyrkning af større Partier af den tidligere Lyngheide, og netop af den Slags Heide, som afgiver de bedste Tæknemidler. Heder med Muldjord og Lerunderlag give en langt grovere Lyng, og det er, at Lyngen vil være mere knudret og filtret i sine Grene end det andet glattere Tæknemateriale, og den er altsaa ikke nær saa udsat for at løses og glide ud af Sertraaden som det sidstnævnte Tæknemateriale. Jeg tror altsaa, at, hvor der var nok af god Tækkelyng, vilde det være særlig hensigtsmæssigt at benytte den omtrent alene; den benyttes ofte i Forbindelse med Straa, lagt i smaa Lag imellem hinanden. Jeg tror, at det vilde være særlig nyttigt at anvende Lyng navnlig over Døre, hvor der jo i ethvert Tilfælde efter Lovens Bestemmelser vil blive anvendt Sertraad som Bindemiddel. Den vil kunne ligge længere og holde sig bedre, og derved vil man selvfølgelig spare den forpøiede Beføining ved hyppigere Tækning. — Jeg skal ikke udtale mig nærmere om Vædringsforslaget til § 2. Det er